

De kunst van het rusten

Vrij bewerkt uit een oud gebedenboek

Er was eens een natuurliefhebber die een duif had die bij hem thuis in een kooi was geboren. De vogel had zijn vleugels nog nooit uitgeslagen en op zekere dag besloot de man de duif de gelegenheid te geven om zijn kooi uit te vliegen. Tot zijn verbazing vloog de duif direct weg, terwijl het dier nooit eerder gevlogen had. Wat een prachtig gezicht was dat. Het dier scheerde over de velden omhoog en omlaag totdat hij moe werd. En dat bleek een probleem te zijn, want die duif wist werkelijk niet hoe hij moest stoppen. Uiteindelijk vloog hij ten einde raad maar recht op de man af, beukte tegen zijn borst aan en viel dodelijk vermoeid op de grond. Wat een gelijkenis met onze hedendaagse wereld waarin iedereen is uitgerust met het vermogen om van alles te doen en rond te rennen, maar waar we niet goed weten hoe we eigenlijk moeten stoppen.

Allerliefste, zeg me toch waar jij je kudden laat grazen!

Vertel me waar je 's middags je dieren laat rusten.

Hooglied 1:7

Misschien zijn wij de kunst van het rusten in de middag wel een beetje kwijt. Veel mensen bezwijken onder de druk van het leven omdat ze niet meer weten hoe ze moeten rusten. De voortdurende stroom van eentonige plichten en lasten is vaak de boosdoener.

Daar moeten wij ons tegen bewapenen zodat wij uiteindelijk als stoere overwinnaars uit de strijd komen. Maar ik heb geen tijd om te rusten...

Vergis je niet. Rust is geen kalmerend middelje voor zieke, zwakke mensen die eigenlijk meer zouden moeten dragen, maar dat niet kunnen zoals de sterken onder ons. Integendeel, rust is juist een verkwikkende weldaad voor de sterken. Uiteindelijk is de mens niet gemaakt om meer te dragen dan God voor hem in gedachten heeft. Rust betekent zoveel als bevrijding, verlichting en hervorming. Rust behoedt ons voor het gevaar dat wij slaaf worden van onze eigen goede werken.

Daar gaan we dan, dag in dag uit, steeds weer opnieuw. Nog even dit, nog even dat, totdat we er bij neervallen. Eigenlijk is zo'n moment een moment van Gods genade omdat we echt moeten stoppen, maar hoeveel beter zou het zijn als we leren om op tijd te rusten en zo onze kracht te vernieuwen. God fluistert ons telkens weer toe: "Wees stil, Mijn kind. Rust onder Mijn vleugels en laat Mij je kracht vernieuwen."

Laat de Herder je leiden naar de groene, grazige weiden van Zijn aanwezigheid. Als we leren om waarlijk te rusten kunnen we veel hoger vliegen dan we ooit voor mogelijk hadden gehouden.

